

mende reduceres med ca. 1/4 for at kunne sammenlignes med Dansk Arbejdsgiverforenings tal.

Ifølge beregninger foretaget af DSB ligger DSB's sygefravær i tidsrummet 1. april 1978 – 31. marts 1979 ca. 30 pct. over sygefraværet i Dansk Arbejdsgiverforenings medlemskreds, dersom man tillige korrigerer for forskelligheder i køn og alder.

»16) Der udbedes en vurdering af resultatet af stillingsvurderingsrådets arbejde i de senere år.«

Svar:

1. Stillingsvurderingsrådets opgaver

Stillingsvurderingsrådet har til opgave at igangsætte og koordinere anvendelsen af stillingsbeskrivelser samt systematisk stillingsvurdering og personalebedømmelse inden for staten, folkeskolen og folkekirken.

I januar 1976 tiltrådte stillingsvurderingsrådet et af rådssekretariatet forelagt udkast til et samlet stillingsvurderingssystem. I tiden herefter har rådets arbejde koncentreret sig om tilrettelæggelse af en hensigtsmæssig undersøgelsesteknik, udvidelse af systemets dækningsområde til også at omfatte forsvarrets stillinger samt gennemførelse af egentlige vurderinger af et ganske betydeligt antal stillinger. For så vidt angår en mere detaljeret gennemgang af disse aktiviteter henvises til vedlagte bilag 2.

2. Vurdering af rådets arbejde i tiden efter godkendelsen af stillingsvurderingssystemet

Ved de senere års aftaleforhandlinger har der kun kunnet afsættes meget beskedne puljer til omklassificeringer. Der må derfor lægges ganske særlig vægt på, at disse midler kanaliseres derhen, hvor der er størst behov for at få oprettet skævheder i klassificeringsstrukturen. Stillingsvurdering har – som ventet – vist sig at være et særdeles velegnet middel til at afdække, for hvilke stillingsgrupper udviklingen har afstedkommet det største spænd mellem på den ene side arbejdsopgaver og kompetence og på den anden side det nuværende lønniveau.

Finansministeriet har på indeværende tidspunkt med de berørte centralorganisationer forhandlet omklassificering på grundlag af stillingsvurderinger for ca. 700 stillinger. For alle disse stillingers vedkommende har resultatet af forhandlingerne ligget meget tæt på det, som vurderingsresultaterne har tilsagt.

Forhandlinger på grundlag af stillingsvurderinger er dels indledt, dels umiddelbart forestående for yderligere ca. 875 stillinger. Ca. 600 af disse vil være stillinger som kontorchef, administrator m. v. Ikke mindst for disses vedkommende finder finansministeriet det væsentligt, at man med stillingsvurdering som hjælpemiddel har fået praktisk mulighed for at gennemføre en differentiering af en væsentlig del af chefstillingerne i centraladministrationen, en differentiering, som tjenestemandskommissionen beklagede ikke havde været mulig ved reformen i 1969.

For så vidt angår en række grupper af stillinger som arbejdsleder er klassificeringen som følge af den stedfundne udvikling i stigende grad kommet i misforhold til de arbejdsopgaver og den kompetence, der er henlagt til stillingerne. Stillingerne er fordelt på et stort antal styrelser og på et meget betydeligt antal stillingskategorier. Tjenestemandskommissionen af 1965 pegede på vanskelighederne ved at foretage tværgående sammenligninger på det bestående grundlag. Uden stillingsvurdering ville finansministeriet og de berørte centralorganisationer være henvist til at overveje de mere end 2000 stillingers fremtidige lønmæssige placering på grundlag af sådanne vanskelige, undertiden farvede og ofte ganske usikre tværgående sammenligninger. I stedet vil man nu kunne forhandle klassificeringerne på grundlag af neutrale og entydige vurderingsresultater. Det er finansministeriets indtryk, at der også i organisationerne er stor forståelse af de fordele, der for alle parter ligger i, at selve det faktiske grundlag for forhandlingerne kan lægges fast på denne måde.